

Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Sąd prawa poprzez dokonanie ustaleń w kwestii podlegającej wykluczeniu ze względu rozstrzygnięcie przez krajowy sąd administracyjny.

Zarzut piąty dotyczący błędnego zastosowania przez Sąd rozporządzenia nr 806/2014⁽¹⁾ zamiast prawa krajowego w odniesieniu do ocen znajdowania się na progu upadłości lub zagrożenia upadłością oraz decyzji o braku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i błędnie zinterpretował ich znaczenie, nie nakazując ujawnienia tych decyzji.

Zarzut szósty dotyczący (1) naruszenia przez Sąd granic swoich kompetencji zgodnie z art. 263 TFUE poprzez dokonanie ustaleń podlegających prawu krajowemu, które należą do wyłącznej kompetencji właściwych władz i sądów krajowych, oraz wykroczenia poza kontrolę decyzji EBC poprzez dokonanie ustaleń i ocen, których EBC nie dokonał, (2) oparcia orzeczenia na zaskakujących ustaleniach na podstawie spóźnionego przedłożenia obszernych dokumentów bezpośrednio przed rozprawą, nie dając wnoszącej odwołanie możliwości przedstawienia uwag, (3) braku uwzględnienia naruszenia praw wnoszącego odwołanie na podstawie art. 47 karty przed wszczęciem postępowania i ciągłego braku skutecznej reprezentacji wnoszącego odwołanie w trakcie postępowania oraz (4) błędnej odmowy nakazania przedstawienia decyzji w przedmiocie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie krajowym, przy jednoczesnym wyrażeniu szczegółowego, lecz błędnego stanowiska na temat znaczenia prawnego i podstaw prawnych tych decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 255, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 października 2021 r. w sprawie T-153/19, European Union Copper Task Force/Komisja, wniesione w dniu 22 grudnia 2021 r. przez European Union Copper Task Force

(Sprawa C-828/21 P)

(2022/C 73/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Union Copper Task Force (przedstawiciele: I. Moreno-Tapia Rivas i C. Vila Gisbert, abogadas)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- rozpoznanie co do istoty skargi o stwierdzenie nieważności lub, posiłkowo, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty.

Sąd naruszył prawo w odniesieniu do zakresu jego kontroli sądowej oraz naruszył przysługujące wnoszącemu odwołanie prawo do skutecznej ochrony sądowej.

Sąd naruszył zasadę niearbitralności, gdyż nie wymagał przyjęcia zharmonizowanego podejścia w ramach stosowania kryteriów TBT [trwałość, bioakumulacja i toksyczność].

Sąd naruszył zasadę ostrożności i zasadę proporcjonalności.

Sąd naruszył zasady postępowania, gdyż nie uwzględnił sformułowanego przez wnoszącego odwołanie żądania wyznaczenia bieglego.